

Krajský súd Bratislava
Č.k.1T 36/90

Nitra, 2.4.2001

N á m i e t k a

Obžalovaných: Ing. Miloša Kocúra, nar.20.11.1954, bytom Nitra, Tribečská 1
Ing. Milana Andrášika, nar.18.7.1951, bytom Nitra, Slávičie chodníky 21
Ing. Františka Čermana, nar.29.11.1950, bytom Bratislava, Tabakova 1
Ing. Pavla Beďača, nar.27.9.1954, bytom Nitra, Mostná 9
Juraja Lachmana, nar.25.10.1953, bytom Nitra, Piaristická 3

zaujatosť predsedu senátu
podľa §-u 30 ods. 1 Tr. poriadku

Proti predsedovi senátu JUDr. Štefanovi Gašparovičovi vznášame podľa §-u 30 ods. 1 Tr.por. námietku zaujatosti a to z týchto dôvodov:

Krajský súd Bratislava pod horeuvedenou spisovou značkou vytýčil pojednávanie v trestnej veci vedenej proti nám s tým, že na predvolaní na pojednávanie je podpísaný ako predseda senátu namietaný sudca. S takto určeným zákonným sudcom sa nemôžeme za žiadnych okolností stotožniť a to z toho dôvodu, že ho považujeme za nevhodného predsedu senátu pre zjavný pomer k prejednávanej veci.

Poukazujeme na tú skutočnosť, že namietaný predseda senátu už v r. 1982 bol prísediacim členom senátu, ktorý ako prvostupňový konal v trestnej veci vedenej proti nám. Pôvodné konanie bolo vedené pod spis. zn. 1T6/82 a senátu predsedal v súčasnosti už nebohý JUDr. Bilčík. Jedným z prísediacich sudcov bol práve JUDr. Gašparovič. Uvedený je krajským súdom určený za predsedu senátu, prejednávajúceho trestnú vec vedenú proti nám v novom konaní. Senát nás v pôvodnom zložení uznal vinnými z trestného činu znásilnenia a vraždy spolupáchateľstvom a uložil nám nepodmienečné tresty odňatia slobody v celkovom trvaní 108 rokov. Proti rozsudku, ktorý sme považovali za krajne nespravodlivý a ktorý bolo potrebné považovať minimálne za justičný omyl, sme sa odvolali. Najvyšším súdom ČSSR v r. 1983 bol však rozsudok ako vecne správny potvrdený. Evidentne sa jednalo o spoločenskú udalosť so značne politickým podtónom, ktorý bol občanom ČSSR daný na vedomosť prostredníctvom masovokomunikačných prostriedkov. Dá sa povedať, že vtedajšia vláda a vtedajšia justícia svoje nedostatky a zámer odsúdiť nás, skrývala práve pod rúško verejnej mienky. V r.1989 sme sa domáhali nápravy tohoto absurdného rozsudku poškodzujúceho nielen naše spoločenské postavenie, ale aj postavenie našich rodín a naše zdravie.

Z nášho podnetu bola potom generálnym prokurátorom Dr. Bohmom podaná sťažnosť pre porušenie zákona, na základe ktorej boli Najvyšším súdom ČSFR v r.1990 pôvodne vynesené rozhodnutia zrušené v plnom rozsahu a vec bola vrátená na opätovne prejednanie a rozhodnutie Krajskému súdu Bratislava. NS ČSFR v zrušujúcom rozhodnutí vyslovil záväzný právny názor, ktorým uložil krajskému súdu vykonať také dôkazy, ktoré nasvedčovali našej obrane a našej obhajobe. Následne od r.1990, kedy bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie krajskému súdu, prešla viacerými senátmi Krajského súdu Bratislava (piatimi senátmi), avšak ani jeden senát nepokročil v dokazovaní v zmysle intencií NS ČSFR. Aj keď sme sa pokúšali celý tento proces urýchliť, vždy a opakovane sme narazili na nesmiernu „zaťaženosť“ súdov, ktorým nám zdĺhavosť týchto konaní bola vždy odôvodnená. Keďže sme sa nemohli dojednať nápravy, obrátili sme sa na Európsky súd pre ľudské práva, ktorý prijal našu sťažnosť a vyzval Vládu SR, aby predložila pripomienky k obsahu sťažnosti a ich prijateľnosti. Pod tlakom prijatej sťažnosti bolo vytýčené pojednávanie v trestnej veci. Zároveň však sa znovu v náš neprospech rozpútala nepredstaviteľná mediálna kampaň. Reakcie tejto mediálnej kampane nenechali na seba dlho čakať. Okamžite nás začali rôzni „spravodliví“ občania osočovať, označovať vulgárnymi výrazmi za vrahov a pod. O tom, čo si o nás myslia, sme sa mohli dočítať aj na internete a iných komunikačných prostriedkoch. Ihneď sme začali zisťovať, kto a prečo začal mediálnu kampaň proti nám, pretože sme predpokladali, že proces bude bez akejkoľvek medializácie, ukončený samozrejme v náš prospech a po vynesení oslobodzujúceho rozsudku bude krátka správa prostredníctvom masovokomunikačných prostriedkov o skončenom procese zverejnená. Naše zistenia jednoznačne smerovali ku skutočnosti, že všetky informácie pochádzajú od namietaného sudcu, ktorý pravdepodobne takýmito opatreniami chce poistiť rozhodnutie, ktoré by mal vo veci vyniesť a ktoré by malo znieť v náš neprospech. Náš názor je taký, že táto medializačná kampaň presne ako v r. 1983 mala len zastrieť, že jeho právny názor sa od vynesenia prvého odsudzujúceho rozsudku nezmenil a znovu ako vtedy potrebuje podporu občanov teraz už

demokratickej SR. Navyše sa nám podarilo získať informáciu zo zdroja, ktorý zatiaľ nechce byť zverejnený, že jeho názor na celú túto trestnú vec sa nezmenil, ktorá skutočnosť nás vôbec neprekvapuje, pretože pokiaľ by bol jeho názor v súčasnosti iný, priznal by, aj keď nepriamo, že v čase rozhodovania o našej vine, t.j. v r.1982, bolo o našom osude rozhodnuté ďaleko skôr, ako súd začal vec prejednávať. O tom, že k veci má presne ten istý názor, ako mal predtým, svedčia minimálne právne úkony, ktoré vykonal, a že až doposiaľ sa nezaoberal zabezpečením dôkazov, ktoré by mali byť vykonané v náš prospech.

Namietaný sudca bol jedným z členov senátu, ktorý vyslovil svoj právny názor na celú trestnú vec, ktorá sa po roku 1989 ukázala jednoznačne nezákonná.

Chceli by sme podotknúť, že namietaný sudca v priebehu pojednávania v r.1982 nie vhodným spôsobom reagoval na naše procesné požiadavky, keď sme sa chceli k výsluchu svedka vyjadriť alebo mu chceli položiť otázku. Nevhodným spôsobom spolu s vtedajším predsedom senátu a prokurátorom neprímerane zasahoval do vedenia prejednávanej veci. Boli sme svedkami toho, že s prokurátorom si vymieňal pri výsluchu nás - obžalovaných alebo svedkov informácie a názory, a po dohovore s prokurátorom potom nie veľmi pozitívne reagoval na nás. Práve aj jeho pričinením sme už v pôvodnom konaní boli mimoriadne ukrátení na svojich procesných právach, bolo nám znemožnené využiť takmer všetky procesné práva a bolo nám bránené klásť svedkom otázky, vyjadrovať sa k výpovediam svedkov, znalcov apod.

Naša nedôvera voči namietanému sudcovi je posilnená ešte všeobecne známymi poznatkami o osobe sudcu ako takej, čomu nasvedčuje aj tá skutočnosť, že v r.1999 mal ako sudca pozastavenú činnosť z dôvodu preskúmania jeho občianskej a morálnej bezúhonnosti za konania, ktoré boli minimálne na hranici zákona.

„Z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca, u ktorého je možné mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho zjavný pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka ...“

V tejto súvislosti poukazujeme na § 30 ods. 1 Tr. por., v zmysle ktorého vznášame námietku zaujatosti sudcu a žiadame, aby tomuto bola naša trestná vec odňatá a pridelená inému zákonnému sudcovi na prejednanie.

Krajský súd v Bratislave
č.k.: 1T 36/90

V Nitre dňa 25.06.2001

Doplnenie podania k námietke zaujatosti

Obžalovaného: Ing. Pavla Beďača, nar. 27.9.1954, bytom Nitra Mostná

Na základe nových skutočností, ktoré vyšli najavo po podaní námietky zaujatosti obžalovaných : Ing. Miloša Kocúra, Ing. Milana Andrášika, Ing. Františka Čermana, Ing. Pavla Bedáča a Juraja Lachmana v právnej veci vedenej Krajským súdom v Bratislave pod spis. zn. 1T 36/90 doplňujem podanú námietku zo dňa 02.04.2001 o nasledovné :

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č.k. Ndt 44/2001 zo dňa 04.05.2001 bolo rozhodnuté, že sudca – predseda senátu Krajského súdu v Bratislave JUDr. Štefan Gašparovič nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného Ing. Miloša Kocúra a spol. vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod spis. zn. Z-2 1T 36/90.

V odôvodnení citovaného uznesenia Najvyšší súd konštatoval, že za dôvody, na podklade ktorých možno mať pochybnosti o nezaujatosti sudcov, prisediacich nemožno považovať také skutočnosti, že v čase súdneho konania boli v médiach uverejnené články, resp. odvysielané relácie týkajúce sa prejednávanej veci a to ani vtedy, keď ich obsah nie je v súlade s obsahom spisu. O takéto dôvody totiž oprel JUDr. Štefan Gašparovič svoju zaujatosť v tejto veci. Ako dôvod svojej zaujatosti uviedol skutočnosť, že obžalovaní prostredníctvom médií (tlač, televízia) jednostranne a v rozpore s obsahom spisu dezinformovali verejnosť a ovplyvňovali ju vo svoj prospech.

O zaujatosti sudcu JUDr. Gasparoviča podľa môjho názoru niet pochyb, nakoľko samotný fakt, že **sám podal návrh na svoje vylúčenie ako sudcu z trestného konania z dôvodu zaujatosti nasvedčuje tomu, že zaujatý je.** Dôvody jeho zaujatosti, tak ako tieto uviedol v podanom návrhu na vylúčenie sudcu z trestného konania však nemôžem akceptovať, nakoľko sa nezakladajú na pravdivých skutočnostiach. Nie je totiž pravdou, že masovokomunikačné prostriedky jednostranne a v rozpore s obsahom spisu dezinformovali verejnosť. Spis je len jeden a platný ku dnešnému dňu je len rozsudok Najvyššieho súdu ČSFR sp. zn.: 2Tzf 5/90, ktorý vyčíta Krajskému súdu v Bratislave 73 procesných pochybení. Ja osobne nie som zástancom publicity, pokiaľ nie je prípad skončený, ale všetko čo bolo z našej strany zverejnené sa zakladá na pravde. Ak JUDr. Gašparovič uvádza, že bolo publikované niečo, čo je v rozpore s obsahom spisu, mohol uviesť aspoň jeden konkrétny príklad. Ak niekto dezinformuje verejnosť nepravdivými skutočnosťami je to práve JUDr. Gašparovič, ktorý dňa 19.4.2001 vyhlásil pre TASR : V rozhovore pre TASR dnes Gašparovič ďalej pripomenul, že o zrušení termínu hlavného pojednávania nerozhodol z dôvodu námietky zaujatosti obžalovaných, ale na základe vlastného rozhodnutia a uváženia. Urobil tak v dôsledku "nepravdivého a osočujúceho obsahu" námietky obžalovaných, s ktorou sa oboznámil až 9. apríla tohto roku.

"Obžalovaní v nej nepravdivo uviedli, že som počas procesu v roku 1982 neprípustným spôsobom zasahoval do vedenia súdneho konania, pričom okrem iného som im vtedy údajne nedovolil klásť otázky svedkom a znalcom", povedal Gašparovič a upozornil na skutočnosť, že hlavné pojednávanie v roku 1982 nevedol on, ale dnes už nebohý sudca Jozef Bilčík. Námietku zo zaujatosti voči vlastnej osobe podal Gašparovič na Najvyšší súd SR 11. apríla.

Ďalším dôvodom, pre ktorý sa predseda senátu cíti byť vo veci zaujatý, je neprípustná medializácia uvedeného prípadu na verejnosti ešte pred rozhodnutím súdu. Podľa Gašparoviča je zameraná jednostranne v prospech obžalovaných a je "neprípustným ovplyvňovaním nielen verejnej mienky, ale i osôb, ktoré sa v rôznom procesnom postavení dostanú s vecou do styku počas hlavného pojednávania," spresnil.

V námietke zaujatosti sme uviedli: "Práve aj jeho pričinením sme už v pôvodnom konaní boli mimoriadne ukrátení na svojich procesných právach, bolo nám znemožnené využiť takmer všetky procesné práva a bolo nám bránené klásť svedkom otázky, vyjadrovať sa k výpovediam svedkov, znalcov a pod", teda nikto z nás nikdy nevyslovil ani nenapísal, že JUDr. Gašparovič nám nedovolil klásť svedkom otázky apod.

JUDr. Gašparovič vždy keď sa situácia vyvíjala v náš prospech šepkal JUDr. Bilčíkovi ako miast' svedkov, prerušovať výpovede, upozorňoval ho kopaním pod stolom apod.

Ďalším dôvodom k doplneniu mojej námietky voči zaujatosti sudcu JUDr. Gašparoviča je skutočnosť, že udržiava veľmi blízky vzťah s jednou členkou senátu /JUDr. Janou Serbovou/, čo môže v konečnom dôsledku vážne poškodiť naše postavenie v prejednávanej veci. Zastávam názor, že obaja títo sudcovia by mali byť v tomto prípade odvolaní.

Vzhľadom na uvedené žiadam, aby bolo mojej námietke vyhovené.

Námietka - Sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn.: Z-2 1T
36/90 zo dňa 25. júna 2001

Dovoľujem si Vás hneď úvodom upozorniť, že ešte nazačalo ani jedno pojednávanie s namietaným sudcom JUDr. Štefanom Gašparovičom a už dochádza k skresľovaniu skutočností a k zavádzaniu verejnosti, je to presne tak ako to začalo v roku 1981!

Dňa 26.9.1982 bol na Krajskom súde v Bratislave spáchaný justičný zločin. Na to aby bol tento zločin dokonaný, bol sformovaný predsedom ZO KSS pri KS v Bratislave a vtedajším predsedom KS v Bratislave zvláštny senát, ktorému predsedal vtedajší podpredseda KS v Bratislave JUDr. Jozef Bilčík. Tento senát, ktorý bol sformovaný na jediné použitie nikdy potom, ani nikdy predtým inú kauzu nepojednával. Mal potrestať údajných páchatel'ov vraždy Ludmily Cervanovej. Tak si to želal vtedajší policajný štát, pretože tak si to predstavoval sám Gustáv Husák. Členom tohoto zvláštneho senátu bol aj namietaný sudca JUDr. Štefan Gašparovič.

Každá diktatúra, totalita či policajný štát mali svojich sudcov. Ani jeden z týchto sudcov nemal právo rozmýšľať, každý bol dosadený len na jedno – plniť príkazy.

JUDr. Gašparovič pred devätnástimi rokmi bezprecedentne pošliapal moje ľudské práva a svojim podpisom sa postaral, aby som jeden hrozný trest vykonal za niekoho iného.

Súčasná vláda tejto republiky zakotvila vo svojom programovom vyhlásení boj so všetkými druhmi mafii, vrátane tej v justícii. Mne sa však zdá, že v tomto prípade zostali zo sľubov len prázdne reči a to i napriek tomu, že tento prípad sleduje Európsky súd pre ľudské práva.

Ak existuje zákon, ktorý umožňuje, aby jeden sudca zapríčinil toľko nezákonností, toľko škody voči občanom vlastného štátu, krivdy voči nevinne väzneným, ťažkých a nenapraviteľných následkov a aby ten istý sudca mal po dvadsiatich rokoch v zdaní, že sa zmenil a dnes je to už úplne iný sudca vykonávať po sebe nápravu, tak taký zákon je zlý a treba ho zmeniť! Takýto sudca nemôže garantovať priechodnosť spravodlivosti nielen v tomto prípade, ale už v žiadnom inom.

20 rokov čakám na spravodlivý súd. Tento súd nikdy nebude spravodlivý, pokiaľ v novoobnovenom senáte bude sedieť ktokoľvek, kto tento prípad pojednával v minulosti, alebo jemu blízka osoba. Vykonal som trest, ktorý mi bol uložený, poslal som do celého sveta desiatky dopisov, kde som si sťažoval na teror a bezprávie a dnes 12 rokov po páde železnej opony mám opäť sedieť pred takým sudcom ako je JUDr. Gašparovič???. Ak by bol v rehabilitačných procesoch päťdesiatych rokov sedel na strane prokurátora Dr. Urválek, dnes by bola naša história o všetky tieto procesy chudobnejšia. I sudca Vašš, odsúdený v minulý mesiac v Českej republike stále tvrdí, že konal v zmysle zákona a platných právnych predpisov, len zabudol dodať, že tie predpisy boli totalitné príkazy.

Dňa 26.9.1982 bol na Krajskom súde v Bratislave spáchaný justičný zločin. Nespáchal ho JUDr. Gašparovič sám. Bol len jedným aktívnym koliečkom stroja, ktorý bol postavený na jedno jediné použitie-vyniesť odsudzujúci rozsudok, pretože všetky obvinenia na ktorých stála obžaloba boli bezprecedentne vykonštruované. Prípad bolo treba uzatvoriť – taký bol

rozkaz zhora, dozor nad touto likvidáciou prevzalo oddelenie štátnej administratívy - 6. odd. ÚV KSČ a to priamo po strannickej línii.

Rozsudok 1T6/82 je jeden hanebný dokument. ktorý nemá v novodobej histórii v strednej a západnej Európe obdoby. Nikde v okolitých štátoch nie je zaznamenaný jediný prípad, že by odsúdili niekoho za vraždu bez toho, aby nebolo overené jeho alibi. Takéto procesy sa naposledy v histórii odohrávali za vlády mandarínov v Číne. Najvyšší súd ČSFR vyčíta rozsudku, ktorého súdnu zápisnicu podpísal aj JUDr. Gašparovič, 73 procesných pochybení. Povedané právnickou terminológiou – bol porušený zákon. Povedané prirodzenou rečou – boli tu likvidovaní ľudia.

Sotvarkto sa dnes opováži zapochybovať, že skúsení sudcovia Bilčík a Gašparovič, ktorí mali v tom čase za sebou desiatky dobrých súdnych rozhodnutí boli hlúpi ľudia alebo právni diletanti. O

Avšak 73x porušený zákon v jedinom procese svedčí o čomsi inom. Ich konanie bolo súčasťou vtedajšieho policajného systému. Ak Najvyšší súd ČSFR konštatuje, že v sedemdesiatich troch bodoch bol porušený zákon, súčasne konštatuje, že sa odsúdeným v tomto procese nedostalo spravodlivosti, teda, že všetci títo odsúdení boli i rozhodnutím JUDr. Gašparoviča vážne poškodení. Nespravodlivosť môžu zapríčiniť len nespravodliví sudcovia. A o to tu vlastne ide. Ide o sudcu, ktorý sa v minulosti podieľal na justičnej likvidácii a ktorý zapríčinil tomuto štátu i jeho občanom nevyčísliteľné škody. I jeho rozhodnutím bolo duševne mrzačených 8 ľudí, z ktorých sa jeden už medzi zdravých nikdy nevráti, dohromady sme vykonali 58 rokov straty slobody, bolo rozbitých 6 rodín, s 8 maloletými deťmi sa iné deti nechceli hrať v piesku, pretože boli deťmi vrahov, 50 ďalších ľudí bolo vyhodených z práce alebo im bol zastavený služobný postup, ďalších 250 ľudí z radov bližších príbuzných, ktorí sa postupne dostávali k pravde sa s hrôzou obzeralo okolo seba.....atď. Takýto sudcovia v minulosti diskreditovali celý tento štát i národ, takýmito rozhodnutiami sme sa dostávali do medzinárodnej izolácie.

JUDr. Štefan Gašparovič bol členom senátu, ktorý odsúdil duševne chorého človeka. Roman Brázda bol pred svojim zatknutím úplne zdravý človek. Do stavu v akom sa dnes nachádza ho dostali ukrutné policajné zverstvá, zodpovednosť znalcov-eštebákov a senát JUDr. Bilčíka, ktorý namiesto toho, aby ho oslobodil a poslal na liečenie, poslal ho do výkonu trestu. Všetci bachari i väzni v Leopoldove vedeli, že Roman Brázda je duševne chorý, no i napriek tomu ho celých 7 rokov držali v izolácii a kto chcel si do neho udreť. Možno JUDr. Gašparovič nevie dodnes, že do duševne chorých sa v slušnom svete neudiera. Až po revolúcii sa našli dvaja statoční psychiatri, ktorí sa opovážili s pravdou von. JUDr. Gašparovič bol osobne informovaný od Romana Brázdu, že si z neho vo Väznici MS robia pokusného zajaca. Zo samotného spisu mu muselo byť už vtedy jasné, že Roman Brázda prežil 27 výsluchov bez prítomnosti obhájcu, 2x sa pokúsil o samovraždu a všetko k čomu sa priznáva sú bláboly. JUDr. Gašparovič bol informovaný, že sme boli pri výsluchoch bití a donucovaní k priznaniu, že sme boli ubíjaní i spoluväzňami, ktorí prevádzali výsluchy i na celách – tými istými spoluväzňami a to i napriek tomu, že sme mali byť prísne od seba oddelení, vedel, že niektorí recidivisti a poznal aj ich mená boli opakovane s viacerými z nás kontaktovaní a že väzba bola protizákonne zneužívaná, že ju doprevádzal štátny terorizmus. Pri výsluchu hlavného organizátora nezákonností vo Väznici MS v Bratislave por. vnútornej ochrany väznice Michala Zervana nás ctíhodní sudcovia Bilčík s Gašparovičom nechali vyhodit' za dvere a previedli výsluch bez našej prítomnosti, pričom argumentovali nezmyslom, že sa prejednáva súčasť štátneho tajomstva. Keď sme sa na tieto útrapy sťažovali, boli sme stíhaní ešte naviac za krivé obvinenie a to tým istým dozorovým prokurátorom, ktorý riadil aj prípad Cervanová. JUDr. Gašparovič vedel, že všetci zmanipulovaní svedkovia vchádzali do súdnej sieni cez policajný teror por. Lamačku a vedel aj to, že ihneď po skončení

dokazovania sa všetci policajti stiahli a odišli. Presne ako v päťdesiatych rokoch. Ne protestoval však ani raz a ochotne podpísal zápisnicu.

Bez teroru nezostali ani naši obhájcovia. Viacerým bolo vyhrožované, že pokiaľ sa chcú dožiť advokátskych dôchodkov nemajú vyvíjať žiadnu aktivitu. V niektorých prípadoch to bolo i horšie....

Nikto z nás nepodával počas hlavného pojednávania námietky zaujatosti ani proti Bilčíkovi ani proti Gašparovičovi, pretože, aspoň mne osobne sa zdalo, že sudcovia proces vedú korektne. Vytriezvenie nastalo v deň vynesenia rozsudku. Hoci všetky seriózne svedectvá, všetky objektívne dôkazové materiály a expertízy svedčili v náš prospech, JUDr. Gašparovič podpísal odsudzujúci rozsudok v náš neprospech. Môže si JUDr. Gašparovič archívovať aj 300 pásiiek magnetofonového záznamu, mohol spolu s Bilčíkom pojednávať o nezmysloch splodených Dobrotkom o profile páchatel'ov ďalších 300 dní – však ho platil štát – nič nemení na veci fakt, že nás odsúdil svojim podpisom ako Gottwald Slánskeho.

Vyhotovenie tohoto rozsudku trvalo 125 dní – slovom jednodvadsaťpäť dní, hoci podľa vtedajšieho zákona mal byť vyhotovený do 8 dní. Myslím, že je dosť zřejmé, že v tomto prípade ide o zločiny komunizmu. Ak sa to nedokáže v tomto prípade, nedokáže sa to už nikde inde. Už samotný fakt prekrúcania protokolácie výpovedí svedkov a obvinených svedčí o tom, že ten kto napísal rozsudok 1T6/82 bol justičný vyvrhel. Ak v rozsudku stálo niečo čo sa nikdy nevyslovilo, nebolo možné s takýmto dokumentom vôbec pracovať. Niektoré médiá opisujú túto kauzu ako proces storočia. Som toho názoru, že sa jedná o proces tisícročia, pretože málokde na svete nájdete prípad, aby Takýto sudca súdil svoju obeť a to pod legálnou ochranou štátu.

JUDr. Gašparovič vo svojom uznesení sp.zn.:Z-2 1T 36/90 zo dňa 25.6.2001 sám o sebe píše, že je nezávislý spravodlivý sudca. Že nikto z obžalovaných na hlavnom pojednávaní, vrátane ich obhájcov, nevzniesol voči nemu žiadnu námietku zaujatosti.

To je fakt. Na hlavnom pojednávaní sme sa všetci správali voči tomuto senátu slušne, tisíce sťažností sme podávali na policajtov, znalcov, prokurátora, bacharov a spoluväzňov. Voči senátu KS, ktorého bol Gašparovič členom sme si mohli sťažovať len raz a to vo svojom odvolaní na NS SSR. Keby mal JUDr. Gašparovič zaplatiť tomuto štátu len škodu, ktorá mu hrozí od Európskeho súdu pre ľudské práva len v tomto jedinom prípade, ktorý evidentne zapríčinil, pre tento národ i pre túto republiku by bolo bývalo v minulosti požehnaním, keby sa s právom nikdy nestretol.

Čo sa týka mediálnej kampane doporučujem JUDr. Gašparovičovi preštudovať všetky články z rokov 1983-88, ktoré poskytol tlači senát KS ktorého bol členom. Bola to jedna zbesilá kampaň, ktorá nepoškodila len nás, ale i naše rodiny, pretože to boli tie informácie o ktorých rád rozpráva JUDr. Gašparovič a ktoré sú v rozpore s obsahom spisu. Na margo toho tiež pripomínam, že v rokoch 1991-6 bolo predošlým predsedom senátu JUDr. Vladimírom Vlčekom vytýčených i konaných sedmoro pojednávani na KS v Bratislave, ale do tlače sa nedostala jediná veta.

Naviac sa nám medzičasom podarilo zistiť, že v tomto novoobnovenom procese nesedí len JUDr. Štefan Gašparovič sám, ktorého považujeme za zaujatého. Členom tohoto senátu je aj JUDr. Jana Serbová, s ktorou Gašparovič údajne udržiava viac než pracovné vzťahy. Teda obnova procesu ešte ani nezačala a váhy misiek sú už vážne naklonené. Ak je toto spravodlivosť, rád by som bol, keby mi niekto vysvetlil, aký je rozdiel medzi takto chápanou spravodlivosťou a tou, ktorá vynašla plynové komory.

Pre informovanosť uvádzam niekoľko mien osôb, ktoré len na tomto prípade urobili hviezdnu kariéru:

1/_plk. doc.Ján Pješčak – pôvodne pedagóg na VŠ ZNB, neskôr 1.námestník FMV, neskôr minister spravodlivosti, neskôr akademik, univ. prof. generálny prokurátor ČSFR

/pozn.: postupne ako postupoval náš spis hore v jednotlivých fázach odvolacieho konania, postupoval vo svojich funkciách aj Pješčak/

2/ doc. PhDr. Gejza Dobrotka konfident ŠtB, neskôr univerzitný profesor /forezný psychológ, ktorý spolupracoval s akad. Pješčakom a tvoril pre neho profil páchatel'ov - kde chýbali dôkazy, tam doplnil spis posudok tohoto eštébaka/

3/ JUDr. Milan Valašík – pôvodne prokurátor okresnej prokuratúry Bratislava-vidiek, neskôr námestník Krajského prokurátora, neskôr riaditeľ odboru kontroly GP SSR

4/ JUDr. Jozef Bilčík – pôvodne námestník predsedu KS, neskôr sudca NS SSR

5/ por. Lamačka neskôr postupne pplk. JUDr. riaditeľ sekcie vyšetrovania MV SR /policajt, ktorý všetkým týmto špinavostiam položil základný kameň – vynútil doznanie od Viery Vozárovej, hoci sa táto nachádzala 200 km od Bratislavy/

6/ por. Gerbel, neskôr pplk. JUDr. riaditeľ polície

Predsedom senátu NS SSR bol JUDr. Vojtech Mader. V análoch 50-tich rokov je možné sa o ňom dozvedieť viac než dost'. Pri jedinom stretnutí s mojou matkou jej povedal:“ Tak to muselo byť!!! Rozumiete!?” A viac nechcel o tom hovoriť.

JUDr. Štefan Gašparovič s Bilčíkom odvedli pre socializmus kus dobrej práce. Za to mohol JUDr. Gašparovič ďalších 20 rokov sedieť na KS v Bratislave a svojou hodnotnou prácou poškodzuje daňových poplatníkov dodnes. Vždy a všade mal dobré uši o každom voľačo vie a preto si tento “ctihodný sudca” dodnes diktuje čo bude robiť a čo by robiť chcel. Ako sudcovi mu bola dočasne pozastavená činnosť za podozrenie z trestných činov vydierania, úžerníctva a inej hrubej kriminality, ale on má stále guráž dívať sa ľudom do očí a tváriť sa ako spravodlivý bezúhonný sudca. Nehľadiac pritom na fakt, že jeho zotrúvanie vo funkcii je medveďou službou všetkým slušným sudcom a to nie len na KS v Bratislave.

JUDr. Gašparovič má 63 rokov, teda má opäť možnosť vykonať ďalšie nezákonnosti a odísť do dôchodku ako ctihodný sudca. Alebo túto vec rozbabre a odíde skôr, než bude ukončená. Čo na tom, že znova poškodí tento štát, ten štát to znesie. Hlavné, že sa bude snažiť zachrániť si svoju tvár, pretože on si stále myslí, že nejakú ešte má. Určite ho nebude zaujímať, že traja z nás už celý trest vykonali, že niektorí sú už finančne zruinovaní, pretože žiaden advokát dnes už zadarmo nerobí...atď. Potom vec dostane sudca ďalší, opäť bude potrebovať aspoň 10 rokov na štúdium spisu /Gašparovič na jeho štúdium potreboval len 6 rokov, pretože od roku 1992 všetko zabudol/, teda nezostáva mi nič len dúfať, že niekto niekedy tento augiášov chliev vyčistí.

Pre ďalšiu informovanosť uvádzam, že od hlavného pojednávania podnes sa prevalila celá hromada informácií a dôkazných svedectiev, pre ktoré nie je vhodné, aby ich súdil sudca Gašparovič, ani jemu blízka osoba, pretože jeho posudzovaním určite bude ich váha znehodnotená.

V súvislosti s týmto prípadom mi nedá nespomenúť JUDr. Vochiána, ktorý zahynul pri autonehode. Tá autonehoda bola samovražda. Poznáme svedka, ktorý je ochotný svedčiť i pri súde, že JUDr. Vochián sa ako vyšetrojúci prokurátor prípadu Cervanová stal terčom vydierania a útokov práve zo strany tých, ktorý tento prípad dohnali až tak ďaleko a do dnešných dôsledkov.

Jeden z osvietencov kedysi povedal:“ Sudca, ktorý vedome vynesie nespravodlivý rozsudok je prvý v celom zástupe zločincov“. Sudcovia Bilčík s Gašparovičom sa ku dnešnému dňu nevysporiadali s faktom, že traja svedkovia obžaloby nachádzajúci sa vo väzbe, nezávisle od seba vypovedali, že auto, ktoré som mal používať pri páchaní trestnej činnosti bolo červenej farby tov. zn.: Fiat 600. Také auto som ja nikdy nemal, no napriek tomu som bol odsúdený.

No a napokon je tu námietka zaujatosti sudcu JUDr. Gašparoviča, ktorú NS SR neakceptoval. Poukazujem na dôvody podané v mojom dodatku k námietke zaujatosti a síce, že zaujatosť tu skutočne je i keď dôvody sú pre NS SR neprijateľné.

Záverom by som chcel poukázať, že táto republika mala 10 rokov na to, aby sa k nám obetiam trestných činov zachovala slušne a dopriala nám spravodlivý proces s obsadením bezúhonných sudcov, ktorí by svoju zodpovednosť brali vážne. My sme však tento priestor nedostali. Mnoho priamo zainteresovaných osôb do nášho prípadu medzičasom zomrelo a čo je neodpušiteľné, tí ktorí žijú si medzitým upevnili svoje pozície, stali sa ctihodnými občanmi, privatizérmami, ktorí sa medzitým dokázali votrieť do priazne demokratických politických strán a z týchto pozícií riadne vyťažiť. Táto možnosť spôsobila, že dnes nemajú strach a neľáži ich ani vedomie, že niekomu spôsobili nešťastie, pretože ich činy zostali nepovšimnuté a preukázateľne odobrené týmto štátom práve kvôli tomu, že nikto zo zodpovedných k nám necítil toľko slušnosti, aby celú špinavú záležitosť uviedol na pravú mieru. Je smutné, že získaním postov na vysokých miestach sa vytráca ľudskosť a prisudzuje sa dôležitosť iným veciam, ako zničeným životom nevinne odsúdených, ktorí v tejto spoločnosti žijú ako slušní bezúhonní občania, pre túto spoločnosť pracujú a platia dane. Aspoň tento fakt by mal vzbudiť pozornosť na najvyšších miestach a konečne by mal byť daný priechod spravodlivosti.

Akú hodnotu majú pre túto spoločnosť osoby, ktoré v mene štátu tento štát vedome poškodzujú len preto, aby si zbytočnými priedňami chránili svoju kožu a vyhli sa tak zodpovednosti za svoje zločiny. Tento list píšem ako jedna z obetí justičného zločinu, píšem všetko tak ako cítim, pretože ťažko sa mi prizera na skutočnosť, že v tomto štáte ani v dnešnej dobe neexistuje spravodlivosť v pravom slova zmysle a tí ktorí sa nám vysmievali predtým sa nám vysmieávajú i dnes a to práve v mene štátu a spravodlivosti.

Vážený senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, nik si ku dnešnému dňu neuvedomil, že JUDr. Štefan Gašparovič je vo vzťahu ku nám v tisíckrát horšom postavení ako prokurátor? Rozsudok 1T6/82 považuje väčšina z nás za justičný zločin. Ak rozsudok 1T6/82 podpísal aj JUDr. Gašparovič, nemôže zastávať v tomto konaní nielen predsedu senátu, ale nemôže byť ani len jeho členom. To sa týka aj jemu blízkej osobe, ďalšiemu členovi senátu JUDr. Jane Serbovej. 20 rokov čakám na spravodlivý proces a prosím, aby nám bol určený ktokoľvek spomedzi 2000 sudcov na Slovensku, samozrejme, z tých sudcov, ktorí s týmto prípadom nikdy neprišli do styku a nie sú s pôvodnými sudcami v žiadnom vzťahu, ktorý by mohol ovplyvniť ich rozhodovanie.

Pavel Beďač

Na vedomie: 1/ Európsky súd pre ľudské práva, Strassbourg-Cedex
2/ Minister spravodlivosti SR
3/ Predseda Parlamentu SR
4/ Charta 77

